БАЛАНС (съкратен)
на Консуматив ЕООД
към 31 Декември 2020 год.

Актив **Пасив**

раздели, групи, статии	сума (хил. лева) 2020	2019	раздели, групи, статии	сума (хил. лева) 2020	2019
А. Записан, но невнесен капитал			А. Собствен капитал	1322	692
Б. Нетекущи (дълготрайни) активи	404	405	I. Записан капитал	5	5
I. Нематериални активи			II. Премии от емисии		
II. Дълготрайни материални активи	404	405	III. Резерв от последващи оценки		
III. Дългосрочни финансови активи			IV. Резерви		
IV. Отсрочени данъци			V. Натрупана печалба (загуба) от мин.	557	322
В. Текущи активи	1103	1214	VI. Текуща печалба (загуба)	760	365
I. Материални запаси	601	638	Б. Провизии и сходни задължения		
II. Вземания	336	384	В. Задължения	185	927
- в т.ч. над една година			- в т.ч. до една година	55	106
III. Инвестиции			- в т.ч. над една година	130	821
IV. Парични средства	166	192			
Г. Разходи за бъдещи периоди			Г. Финансирания и приходи за бъд. периоди		
СУМА НА АКТИВА (А+Б+В+Г)	1507	1619	СУМА НА ПАСИВА (А+Б+В+Г)	1507	1619

Съставител: Денка Георгиева Панайотова

Управител: Султанка Калева Чекелева

Дата: 23.02.2021г.

Справка за оповестяване на счетоводната политика
На
„Консуматив“ ЕООД

Съдържанието на този елемент се определя от предприятието в съответствие с изискванията за оповестяване, предвидено в СС 1 – Представяне на финансови отчети и изискванията на останалите счетоводни стандарти.

Сведения за учредяването и регистрацията
„Консуматив" ЕООД е регистрирано като търговско дружество през 2002 год. с основен капитал 5 000 лева. Фирмата е действаща със седалище: гр.Несебър, ул."Любен Каравелов" №56. Дружеството е учредено без срок като едноличен собственик на капитала е Султанка Калева Чекелева, ЕГН 5208040618.
А. Предмет на дейност:
Предметът на дейност на предприятието обхваща – **търговия на дребно в неспециализирани магазини с разнообразни стоки.**

Б. База за изготвяне на годишния финансов отчет
1.Закон за счетоводството.
НАЦИОНАЛНИ СТАНДАРТИ ЗА ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ ЗА МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, В сила от *01.01.2005 г.Приет с ПМС № 46 от 21.03.2005 г.Обн. ДВ. бр.30 от 7 Април 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 26 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.3 от 12 Януари 2016г.*
3. Данъчни закони, засягащи дейността на дружеството.

В. Основи за изготвяне на годишния финансов отчет
1. Основни счетоводни принципи:
а) текущо начисляване
б) действуващо предприятие
в) предпазливост
д) предимство на съдържанието пред формата
е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.
2. Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява:
а) всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа първични счетоводни документи;
б) систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край;
в) синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;
г) междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост;
д) изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;
е) прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.
3. Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет
а) ръководството на предприятието е отговорно за своевременното съставяне на счетоводните отчети, които трябва да дават вярна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал;
б) лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях.
в) съставителят на годишния финансов отчет и на междинните отчети отговаря за организацията на счетоводната дейност и за своевременното му изготвяне.
4. Периодичност на изготвяне на междинни финансови отчети:
- изготвят се само годишни финансови отчети
5. Съдържание на годишния финансов отчет:
а) счетоводен баланс – форма прил. № 1;
б) отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2;
в) отчет за паричния поток – форма прил. № 3;
г) отчет за собствения капитал – форма прил. № 4;
д) приложение със следните елементи - т. 19.2 от СС 1.

Г. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет:
1. Дълготрайни материални активи
1.1 Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване. Цената на придобиване е:
а) покупната цена и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Придобити активи с разсрочено плащане – по реда на т 4.2 от СС 16;
б) себестойност – когато са създадени в предприятието;
1.2 Оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване
-препоръчителен подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.
1.3 Праг на същественост за признаване на дълготраен материален актив – 700 лева
1.4 Амортизация - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните амортизационни норми:
-Земя не се амортизира
-Сгради - 4%
-Машини - 30%
-Офис обзавеждане - 15%
-Транспортни средства - 25%
-Компютърна техника – 50%
При извеждане на дълготрайни материални активи от временна употреба за срок, надвишаващ 12 месеца, се преустановява

начисляване на амортизации.
Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.
1.5 Подръжка и ремонти на дълготрайни материални активи
а) подръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи;
2. Нематериални дълготрайни активи
2.1 Първоначалната оценка на външно създаваните нематериални активи е цена на придобиване.
2.2 Оценка след първоначално признаване
-препоръчителен подход – т. 7.1 от СС 38;
2.3 Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод при прилагане на следните амортизационни норми:
-Програмни продукти 50%
-Други ДНА 15%
3. Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.
Те включват:
- материални запаси;
- краткосрочни вземания;
- краткосрочни финансови активи;
- парични средства.
3.1 Материални запаси са краткотрайни активи, придобити под формата на:
3.1.1 Материали, придобити чрез покупка и предназначени основно за влагане в производствения процес с цел произвеждане на продукция или извършване на услуги.
- при тяхната покупка се заприходяват по цена на придобиване (историческа цена) или доставна стойност, която включва следните разходи за закупуване:
а) покупна цена;
б) вносни мита;
в) такси;
г) невъзстановими данъци и акцизи;
д) разходи по доставка – превози, товарно-разтоварни работи.
- Тяхната оценка в края на отчетния период е по-ниската от доставната им стойност или нетната им реализуема стойност: 11.3. от СС 2 Стоково-материалните запаси.
в) Честота на оценката – към 31.12. на отчетната година.
- Методи на отписване като:
а) средно претеглена стойност – препоръчителен подход по СС 2
Период на установяване на средно претеглената стойност – всеки месец.
- Когато материалите не се използуват за влагане в производство на продукция и услуги същите се предлагат за продажби. Разликата между отчетната и продажната стойност се отчита като текущ приход или текущ разход
- Закупените материали, които не се предават за складово съхраняване и употребени непосредствено преди осъществяване на дейността се изписват като текущи разходи.
3.1.2 Стоки, придобити чрез покупка и предназначени за продажби
- Заприходяват се при покупката по историческа цена – доставна стойност, която включва:
а) покупна цена;
б) вносни мита;
в) такси;
г) невъзстановими данъци и акцизи;
д) разходи по доставка, които могат да бъдат:
-превози,
-товарни и разтоварни работи,
-монтаж и пробна експлоатация.
- В разходите за закупуване не се включват:
а) складовите разходи за съхранение на стоките;
б) административните разходи;
в) финансовите разходи;
г) извънредните разходи.
Те се отчитат като текущи разходи за периода, през който са извършени.
- Търговските отстъпки и работи, предоставени от доставчика намаляват доставната стойност на стоките.
Методи на отписване при продажбите
– препоръчителен:
в) средно претеглена стойност (период на претегляне – всеки месец)
- Оценка в края на отчетния период по нейна реализуема стойност по т.т.11.1, 11.2, 11.3, 11.4 от СС 2.
3.1.3 Продукция, създадена в резултат на производствен процес в предприятието и предназначена за продажба.
Доставната стойност (историческата цена) на продукцията се формира от разходите за преработка.
Разходите за преработка биват:
а) пряко свързани с производствената продукция
-разходи за материали
б) в себестойността на продукцията не се включват:
-административни разходи – когато не са пряко свързани с необходимостта за довеждане на продукцията до съответното място или състояние
-разходите за продажби
-разходи за заплати
-разходи за осигуровки
-разходи за амортизации
Всички тези разходи се отчитат като текущи разходи за периода.
в) методи за отписване на продукцията при нейната продажба
- средно претеглена стойност с честота на предтегляне – всеки месец
3.2 Краткосрочни вземания
а) предприятието класифицира като краткосрочни вземанията си в срок до 12 месеца от тяхното възникване, както и онази част от дългосрочните си вземания, чиито падеж настъпва в края на отчетния период. Те могат да бъдат:
а) вземания от свързани предприятия;

б) вземания от клиенти;
в) вземания от доставчици;
г) вземания по предоставени търговски заеми;
д) съдебни и присъдени вземания;
е) данъци за възстановяване;
ж) други краткосрочни вземания;
3.2.1 Краткосрочните вземания се оценяват в номинална стойност в момента на тяхното възникване.
3.3 Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки.
3.3.1 В замисимост от тяхното местонахождение те се класифицират като:
а) парични средства в брой;
б) парични средства в безсрочни депозити в банки;
3.3.2 Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване;
3.3.3 Паричните средства деноминирани в чуждестранна валута към датата на финансовия отчет се оценяват по заключителен курс на БНБ (и/или към междинните финансови отчети). Възникналите разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

4. Собствен капитал

Собственият капитал на предприятието е остатъчната стойност на активите на предприятието след приспадането на всичките му пасиви. Той обхваща:
4.1 Основен капитал – представя се в баланса съобразно броя на дяловете.
4.2 Финансов резултат, представен като:
а) неразпределена печалба;
б) непокрита загуба;
в) балансова печалба или загуба от текущата година, която се представя след начисляване на разходите за дължими данъци.

5. Пасиви

Пасивите на предприятието са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода.
Класифицират се в баланса като:
5.1 Дългосрочни пасиви
Дългосрочни са задълженията на предприятието, чийто срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца.
Лихвените плащания, свързани с дългосрочните задължения се отчитат като текущи финансови разходи и се представят като краткосрочни задължения в случай, когато няма извършено плащане.
Дългосрочните пасиви се класифицират като:
5.1.1 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
Дългосрочните задължения, деноминирани в чуждестранна валута първоначално се вписват в баланса на предприятието по централния курс на БНБ към датата на възникването.
В края на отчетния период дългосрочните задължения се оценяват по централния курс на БНБ за съответната валута, а разликите се отчитат като текущи финансови приходи или разходи.
5.1.2 Други дългосрочни задължения, включващи:
а) задължения, свързани с финансов лизинг, в който предприятието е наемател. Те включват определената в договора обща сума на наемните плащания.
Задълженията по финансов лизинг се отчитат по реда на т. 4.3 от СС 17 Лизинг. Всяка лизингова вноска се разделя на погашение на дългосрочното задължение (главница) и финансов разход (лихва).
5.2 Краткосрочни пасиви
Краткосрочни са задълженията, чийто срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:
5.2.1 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
5.2.2 Задължения към доставчици и клиенти.
5.2.3 Задължения по търговски заеми.
5.2.4 Задължения към персонала, които могат да бъдат:
а) задължения за заплати, които не са изплатени към края на отчетния период;
5.2.5 Задължения към осигурителни предприятия.
Предприятието не управлява задължителни или доброволни пенсионни и здравноосигурителни фондове. Като задължения към осигурителните предприятия в края на отчетния период се представят неизплатените вноски за:
а) социално осигуряване – задължително и добраволно;
б) здравно осигуряване – задължително и добраволно;
в) осигуряване за безработица.
Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.
5.2.6 Данъчни задължения – произтичат от неизплатни в края на отчетния период плащания за данъци по силата на данъчното законодателство. Те могат да бъдат:
а) задължения за местни данъци и такси;
б) задължения за данъци върху дохода на персонала;
в) задължения за данъци върху печалбата;
г) задължения за ДДС;
5.2.7 Други краткосрочни задължения, включващи задължения за лихви, за глоби и неустойки, задължения към други кредитори, непредставени в предишните статии от баланса.

6. Приходи

Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.
6.1 Обхват на приходите:
а) приходи от продажби на продукция;
б) приходи от продажби на стоки;
в) приходи от продажби на услуги;
г) други приходи.
6.2 Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно, за отделими компоненти на една сделка и за две или повече сделки едновременно при свързани такива. Те са:
а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;

г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.
6.3 Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).
6.4 Продажба на продукция и стока:
а) приходът от продажби на продукция и стоки се признава когато са изпълнени следните условия – т.6.1 от СС 18;
б) при запазване на значителни рискове, свързани със собствеността на предприятието – продавач, сделката не е продажба и приходът не се признава. Запазване на значителни рискове са налице – т.6.3 от СС 18;
6.5 Извършване на услуги – т.7.1, 7.2, 7.3 от СС18
а)приходът, свързан със сделката за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност на сделката към датата на съставянето на счетоводния баланс, при условие че резултатът от сделката може да се оцени надлежно. Етапа на завършеност на сделката се определя като се използва начинът на проверка на извършената работа. Проверката се документира с протокол.

7. Нетни печалби и загуби за периода СС 8

7.1 Определения – точка 2 от СС 8.
7.2 Печалба и загуба от обичайната дейност.
7.3 Печалба и загуба за отчетния период.

8.Дати на ГФО СС 10

8.1 Дата на ГФО – последната дата от отчетния период, за който е съставен ГФО 31.12.2020г.
8.2 Дата на изготвяне на ГФО – 23.02.2021г.

Д. Оповестяване

1. Всички сведения, определени за оповестяване в националните счетоводни стандарти или преценени от предприятието за съществени.
1. Изчислените показатели за:
а) рентабилност -
б) ефективност -
в) ликвидност -
г) финансова автономност -
д) обръщаемост на материалните запаси -

Предвид характера на извършваната дейност изнесеното по-горе е достатъчно и в съответствие с изискванията за оповестяване.

Дата:
23.02.2021г.

Съставител:.....
/Д.Панайотова/

Ръководител:.....
/С. Чекелева/